

som findes i Betænkningen. Det tør jeg altsaa sige, at alt, hvad man har hørt om Garnisonssygehuset, gaar ud paa, at Forholdene derinde er ganske umulige; det er kaldt en Pesthule, jeg ved ikke med hvilken Ret. Jeg kan kun tilføje, at i den Skrivelse, der foreligger fra den Arkitekt, der allerede har været saa megen Tale om i den ærede Ordførers Udtalelser, staar der, at Garnisonssygehusets Bygninger er i en Tilstand, som er uforenelig med deres Brug som Hospital, og de turde endda være alvorligt farlige for Menneskers Ophold i det hele. Hvis Arkitektens Ord staar til Troende, er Forholdene derefter meget slemme paa Garnisonssygehuset. Naar endogsaa Ophold for Mennesker i Almindelighed vil være farligt, hvorledes vil det da ikke være for de arme Mennesker, der ligger som Patienter paa et saadant Sygehus? Derfor er det intet Under, at man samtidig med Overvejelserne om Opførelsen af et nyt Hospital for Flaaden er kommet til at overveje, hvorvidt det gik an at beholde det gamle Sygehus for Hæren, som det nu i Øjeblikket er. Og da kommer man til, som ogsaa den ærede Ordfører har sagt, at overveje det Spørgsmaal, om man ikke skulde opbygge et nyt Hospital for begge Værn. Det er tidligere blevet sagt, at et saadant Hospital skulde koste mellem 3 og 4 Mill. Kr., og nu vil det ses, at det opgives i Betænkningen — og det er uden Tvivl ogsaa rigtigt — at ville koste $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Forskellen mellem det, som i Øjeblikket skulde udgives til en Ombygning af Garnisonssygehuset og et nyt Hospital for Flaaden, vilde da kun være $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Man skulde ikke synes, at denne Sum kunde virke saa afskrækkende, især ikke paa de store Flertalspartier, der ellers er enige om at udgive ganske andre Summer til militære Øjemed. For os andre vilde Summer, der udgaves til et Hospital for militære, synes ret tilfredsstillende anvendt, mere tilfredsstillende end adskillige af de Summer, der ellers udgives. Men mig undrer det altsaa, at $1\frac{1}{2}$ Million er afskrækkende for Højrepartiet og Regeringspartiet samtidig med, at man bruger mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af alle Statens Indtægter i militære Øjemed. Da man imidlertid henvendte sig til den højtærede Forsvarsminister, om han ikke kunde gaa med til at bygge et nyt Hospital for begge Værn, erklærede han, at det vilde han ikke. Han vilde, erklærede han ganske bestemt og peremptorisk, ikke som Minister fremsætte et saadant Forslag. Dette har skræmmet Udvalget. Dette

undrer mig for det første af den Grund, at det ikke var mig ganske klart, om man ikke fra forskellige Sider, særlig fra Højres Side, tænkte, at den højtærede Forsvarsministers Liv ikke vilde blive saa særdeles langt. Efter hvad jeg har set i alle Højres Blade, skal den højtærede Minister neppe have mere end 6 Uger tilbage af sin ministerielle Tilværelse. Jeg ønsker ham ganske naturligt en meget længere Tilværelse, da han i Øjeblikket staar som den, der skal gennemføre en stor og vigtig Opgave for Demokratiet. Men jeg har, som sagt, set af Højres Blade og af mange Udtalelser af Højremænd, at man mener, at den højtærede Minister ikke vil have meget langt igen. Derfor kan jeg ikke rigtig forstaa, at man skræmmes saa meget af, at den højtærede Minister siger, at han ikke vil fremsætte et saadant Forslag om et nyt Hospital for begge Værn. Saa kunde man jo se Tiden an, om der ikke snart kom en ny Forsvarsminister, der maaske var villigere til at efterkomme det Ønske, man i saa Henseende nærer. Hvad Flertallet angaar, har det i sin Betænkning i Virkeligheden udtalt, at et nyt Hospital for begge Værn er den ideelle Løsning. Det er i Betænkningen udtalt fra Flertallets Side, at det vilde være den bedste Løsning af Spørgsmaalet. Saavel med Hensyn til Sygebehandlingen som for Statens Vedkommende med Hensyn til den økonomiske Drift vilde det være bedst, om man fik et nyt Hospital, men den højtærede Forsvarsminister har altsaa modsat sig det. Paa et andet Punkt kan jeg dernæst heller ikke begribe, at man lader sig skræmme af denne Modstand fra den højtærede Forsvarsminister. For til syvende og sidst blev det dog Ministerens Ansvar, hvorledes det saa gik, hvis Ministeren modsatte sig Ønsker fra det nedsatte Udvalg om at bygge et stort nyt Hospital for begge Værn, fordi det var det bedste for de syge og mest formaalstjenligt for Statens Økonomi.

Da Udvalget altsaa behandlede denne Sag i Aar, rettede det en Forespørgsel til den højtærede Minister, som man vil finde i Betænkningen. Denne gik ud paa, om Garnisonssygehuset kunde istandsættes saaledes, at det for et længere Tidsrum kunde tilfredsstillende de hygiejniske Krav, der med Rette kunde stilles til et Sygehus for Hæren. Dette Spørgsmaal afgik fra Udvalget til den højtærede Forsvarsminister, og fra ham fik det saa en Skrivelse, som ligeledes findes i Betænkningen. I denne erklærer den højtærede Forsvars-